

LAUDATIO

Majoros Mihály Péter az abaúji Selyeb községen született 1956. június 24-én, ahol egy négygyermekes bányász család harmadik gyermekeként nevelkedett. Itt, édesanyja szülőfalujában, ahol a görögkatolikus hívők száma volt többségben, ismerkedett a vallásosság alapjaival, kisgyermekként, ministránsként. Bátyját követve 14 évesen az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium diákja lett és itt érettségizett 1974-ben. A katolikus értelmiségi légkör, a szerzetes atyák támogató és bátorító nevelése, a gimnáziumban kötött életre szóló barátságok mélyen meghatározták a fiatalember útját. A főiskola elvégzése után katonai szolgálatot teljesített, majd 1979-ben házasságot kötött Majoros Gizellával, akivel azóta is szövetségben élnek és nevelnek, most már három felnőtt gyermekük hat unokáját. Apaként a keresztény és családcentrikus értékek átadása központi szerepet játszott az életében. A főiskolai tanulmányok szerves következményeként tíz éven át szőlő- és gyümölcsstermesztési területen dolgozott középvezetői pozícióban. Szakmai életútját a folyamatos önképzés jellemzi, a Kertészeti Egyetem elvégzése után felesége odaadó tanítói munkásságától inspirálva a pedagógus pályára lépett és a jogelőd intézmény, a sátoraljaújhelyi Mezőgazdasági Szakképzőiskola tanára lett 1989-ben. 32 éves tanári munkássága folyamán elvégezte a mérnök-tanári és a közoktatási vezetői képzést is. Lelkiismeretesen dolgozott gyakorlati oktatás vezetőként és osztályfőnökként mind az iskola, mind a sokszáz gyerek szolgálatában, akik diákjai voltak. Fontos volt számára, hogy a gyakran nehéz háttérből érkező, halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek számára mentor és keresztény értékeket felmutató példakép is legyen, a szakmai tudás átadása mellett. Az intézmény céljait kiválóan ismeri. Példamutatóan együttműködik a duális gyakorlóléhelyekkel, tartja a kapcsolatot a szülőkkel, munkatársakkal, tanulókkal. A környező szakemberek között is megbecsült a tudása, embersége, s ez nagyban segíti az iskola hírének öregbítését. Nyugdíjba vonulása után nagy úrt hagy maga után az iskola életében és munkájában.

Majoros Péter fiatal családjával Bodrogkisfaludon telepedett le, itt építkezett, és itt szolgálta a falu és az egyházközség javát egész pályafutása során. Két ciklusban volt önkormányzati képviselő és ebben a szerepében is segítette, támogatta a helyi egyházközséget. A katolikus templom tetőfelújításának munkáját ő szorgalmazta és irányította. Azóta is figyelemmel kíséri a pályázási lehetőségeket és támogatja a templom és az egyházi közösség folyamatos megújulását. Feleségével egyetemben a Dévai Szent Ferenc Alapítvány egyik korai támogatói között volt, máig is anyagi hozzájárulásával, adományokkal és személyes látogatással segíti munkájukat.

Majoros Péter a családja körében éppúgy, mint a munkájában legfontosabb feladatának az értékteremtést tartotta. Az emberpalánták éppoly szépen növekedtek keze munkája nyomán, mint a facsemeték.

Ennek elismeréseként, nyugdíjba vonulása alkalmából több évtizedes munkáját is megköszönve méltán részesül Püspöki dicséretben.